

Sygn. akt III CNP 3/07

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa K. W., Z.K. i działającego na ich rzecz Prokuratora
Prokuratury Rejonowej w W.

oraz z powództwa Prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. działającego na rzecz
P. R.

przeciwko Z. O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lutego 2007 r.,

na skutek skargi pozwanej

o stwierdzenie niezgodności z prawem ,

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 7 lipca 2006 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 7 lipca 2006 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 20 lutego 2006 r. uwzględniającego powództwo w sprawie o zapłatę.

Wyrok Sądu Okręgowego oraz wyrok Sądu I instancji zakwestionowane zostały przez skarżącą Z. O. skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ §1 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia określa przepis art. 424⁵ § 1 k.p.c. Wśród wymagań tych istnieje wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Jego spełnienie sprowadza się do złożenia oświadczenia, że szkoda wystąpiła, oraz wskazania jej rodzaju i rozmiaru (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16 oraz z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl.). Obowiązkiem skarżącego jest ponadto uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, a więc wykazanie jej przy użyciu dowodów lub innych środków niespełniających wymagań wynikających z przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 k.p.c.), czego skarżąca nie dopełniła. Dla spełnienia wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. nie wystarczy oświadczenie skarżącej, iż została jej wyrządzona poważna szkoda oraz stwierdzenie, że szkoda wynikająca z niezgodności orzeczenia z prawem wydaje się oczywista.

Wniesiona skarga nie spełnia także wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

W skardze, w części określającej jej istotę, należy wykazać, że zawiera ona między innymi „wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Spełnienie tego wymagania oznacza, że skarżącą obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia,

których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżąca powinna zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje nie tylko skarga kasacyjna, ale także skarga o wznowienie postępowania (por. postanowienie z dnia 28 października 2005 r., V CNP 13/05; postanowienie z dnia 13 grudnia 2005 r., I CNP 28/05). Skarżąca stwierdziła tylko, że zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w oparciu o przysługujące stronie środki prawne nie było możliwe.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.).